

عنوان مقاله:

بررسی فراوانی ویبریو پاراهمولیتیکوس جدا شده از ماهی های دریای خزر و تعیین الگوی مقاومت آنتی باکتریال

محل انتشار:

فصلنامه علمی پژوهشی میکروبیولوژی کاربردی در صنایع غذایی، دوره 10، شماره 2 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

الیه یزدان پناه - Division of Food Microbiology, Department of Pathobiology, School of Public Health, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

زهرا رجبی - مرکز تحقیقات میکروبیولوژی مواد غذایی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

محمد کاظم شریفی یزدی - Department of Medical Laboratory Sciences, Faculty of Paramedicene, Tehran University of Medical Sciences (TUMS), Tehran, - Iran

محمد مهدی سلطان دلال - 1 - Division of Food Microbiology, Department of Pathobiology, School of Public Health, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran
2 - Food Microbiology Research Centre, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

ویبریو پاراهمولیتیکوس یک باکتری دریایی و دهانه رودخانه است که در اثر طغیان های ناشی از غذا به صنعت آبزیان آسیب می رساند و تهدیدی بزرگ برای ایمنی مواد غذایی و همچنین سلامت انسان است. سالانه گزارشات فراوانی از وقوع مسمومیت های غذایی ناشی از مصرف غذاهای دریایی آلوده به باکتری های گونه ویبریو، منتشر می شود. مطالعه حاضر به منظور بررسی فراوانی ویبریو پاراهمولیتیکوس جدا شده از ماهی های دریای خزر و تعیین الگوی مقاومت آنتی باکتریال انجام پذیرفت. به مدت پنج ماه (تیر ۱۴۰۰ لغایت تیر ماه ۱۴۰۱)، ۲۲۰ نمونه ماهی صید شده از دریای خزر با رعایت شرایط کامل بهداشتی از اداره شیلات گیلان تهیه شد. جهت جداسازی ویبریو پاراهمولیتیکوس پس از غنی سازی در محیط پیتون واتر بافره به مدت ۲۴ ساعت در ۳۷ درجه سانتی گراد، یک لوپ در محیط تیبو سولفات سیترات بایل ساکارز آگار به مدت ۲۴ ساعت در ۳۷ درجه سانتی گراد کشت داده شد. روز بعد از کشتی های مشکوک زرد و سبز از تست های افتراقی استاندارد استفاده می شود. ضمناً جهت تعیین الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی مقاومت طبق دستورالعمل CLSI، از دیسک های آنتی بیوتیک شرکت MAST استفاده گردید. از مجموع ۲۲۰ نمونه ماهی صید شده از دریای خزر ۷۵/۹٪ از نمونه های ماهی آلوده به گونه های ویبریو بودند. فراوانی ویبریو پاراهمولیتیکوس ۱۹٪ گزارش شد که بیشتر از سایر گونه های به دست آمده بود. همچنین نتایج به دست آمده از الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی حاکی از حساسیت این سویه آنتی بیوتیک های سیپروفلوکساسین (۹۸.۹٪)، جنتامایسین (۸۷.۸٪)، کلرامفنیکل (۹۲.۴٪) و مقاومت آنها به آنتی بیوتیک های آموکسی سیلین (۹۶.۳٪)، دی اکسی سایکلین (۹۴.۱٪) و تتراسایکلین (۹۲.۳٪) می باشد. نتایج به دست آمده به طور قابل ملاحظه ای بیانگر آلودگی ماهیهای دریای خزر به سایر گونه های ویبریو میباشد که در این میان میزان آلودگی به ویبریو پاراهمولیتیکوس بیشتر از سایر گونه ها می باشد متعاقباً میتواند یک تهدید جدی برای سلامتی مصرف کنندگان غذاهای دریایی محسوب گردد.

کلمات کلیدی:

Vibrio parahaemolyticus, Fish, Caspian Sea, Antibiotic Resistance, ویبریو پاراهمولیتیکوس، ماهی، دریای خزر، مقاومت آنتی

بیوتیکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2055314>

